

GAZETE YBFL

SAYI 60

01.06.2023

19 MAYIS MÜNASEBETİYLE DÜZENLENEN KOMPOZİSYON YARIŞMASINDA İLÇE ÜÇÜNCÜSÜ OLAN MEVLÜDE ELİF ERDOĞAN'IN KALEMİNDEN...

VATAN SEVDALILARININ ÖYKÜSÜ

Yıl 1919, Mayıs'ın 16'sı ; yakıncılığını kaybeden güneş ufukta yerini alırken Bandırma Vapuru, İstanbul'un Galata Rıhtımı'ndan ayrılmış; ülkemizin kaderini değiştirecek olan yolculuk için önemli misafirlerini, Kız Kulesi açıklarında bekliyordu. Bu bekleyiş sürerken Anadolu'ya silah ve cephane gitmesini istemeyen düşman kuvvetleri vapuru denetimden geçirirken bilmiyorlardı ki asıl silah ve cephane Mustafa Kemal'in zihin sarayındaydı.

Mustafa Kemal, Bandırma Vapuru'na binmeden önce Beşiktaş'taki evine gitmişti. Annesi Zübeyde Hanım ve kız kardeşi Makbule Hanım ile vedalaşmış, onlardan helallik almıştı zira o gemide ölümle yoldaş olacağını biliyordu. İşgalci İngilizlerin bir gemi yollayıp Bandırma Vapuru'nu batırma planları olduğuna dair bilgi de almıştı Rauf Bey'den. Bunun üzerine geminin kaptanı İsmail Hakkı Bey ile geminin rotasında değişiklikler yapmıştı. Bu yüzden İngilizler gemiyi bulamamıştı ancak tehlike devam ediyordu ; çünkü 41 yaşındaki

yorgun Bandırma Vapuru, daha önce Karadeniz gibi hırçın dalgaları olan bir denize çıkmamıştı. Ancak Mustafa Kemal memleketi kurtarmaya kararlıydı. 1918'de İstanbul'u kuşatan İtilaf Donanmalarını görünce "Geldikleri gibi giderler." sözleri ise kurtuluş savaşının ilk sinyalleri ve ilk kıvılcımlarıydı. Ayrıca savaşlar sonucunda yorgun ve fakir durumda olan halk ;binlerce isimsiz kahraman genciyle , harap ve bitap haldeki mem-

leketi kurtarmak için Kemal Paşa ile özgürlük meşalesini yakmaya hazırdı. Tüm hazırlıklar tamamlanınca

Mustafa Kemal ve genç silah arkadaşları onurlu bağımsızlık yolculuğuna başladılar. 1927'ye kadar bir daha basmayacağı İstanbul topraklarından, kapıları kurtuluşa ve Türkiye Cumhuriyeti'ne açılan uzun ve meşakkatli bir yolculuktu bu!

19 Mayıs 1919'da Samsun'a ayak basan Mustafa Kemal'i; İngiliz baskısı altında, bağımsızlık aşkıyla yanan ve bir kurtarıcı bekleyen ,heyecanı ve ateşi hiç sönmemiş bir halk karşıladı. Samsun'a gelirken Atatürk ;Anadolu'da olan huzursuzluk sebebiyle padişah tarafından

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L. Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni

Yayın Kurulu

Mina Güler
Editör

İrem Üçer
İletişim Yöneticisi

Arif Bekdik
Yazar

Yazım Kontrol Ekibi

Tuana Erdem 11/A
Enes Çağlayan 11/A
Burak Yusuf 11/B

Yazarlar

Ahmet Harun Açık 11/A
M. Elif Erdoğan 9/C
Ebrar Güner 10A
Mina Güler 10/B
Işıl Yeşilsu -Çayırova
Anadolu Lisesi
Zeynep Tunç 10/B
Yunus Emre Kavak 10/C
Zehra Andağ 10/A
Taha Uyün 10/A
Emirhan Demirci 10/A
10/E sınıfı
M. Eren Yılmaz 10/B
Taha Eroğlu 10/B
Ecenur Başcı 11/B
Zeynep Aksoy 10/A
Gül naz Atlı 10/C
E. Eylül Kural 10/C

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

9. Ordu müfettişi olarak görevlendirilmişti. İhtiyaçtan doğan bu görevi fırsata çeviren Kemal Paşa büyük bir bölgedeki milli kuvvetleri tek vücut halinde toplayabiecekti.. Bu şekilde istediği kurtuluş rotasını daha rahat çizecekti.19 Mayıs 1919 'da başlayan bu kahramanlık hikayesi 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'in ilanı ile son buldu.

Kurtuluş'un başlangıcına bir adım olan bu tarihin önemi nedeniyle Atatürk bu tarihi Gençlik Bayramı olarak kabul etti. Bu şekilde "Bağımsızlık ve Gençlik" kavramı Türkiye için önemli bir anlama kavuştu. Atatürk'ün Türk gençliğine sarsılmaz bir güveni vardı. Bu güveni "Gençler! Benim gelecekteki emellerimi gerçekleştirmeyi üstlenen gençler! Bir gün bu memleketi sizin gibi beni anlamış bir gençliğe bırakacağımdan dolayı çok memnun ve mesudum. Buna gerçekten sevinmekteyim. Fakat beraber yaşadığımız sürece benim hedefime yürümenizi hepinizden istemek, geçerli bir hak-kım olarak tanınmalıdır." Sözleri ile açıkça ifade etmektedir.

Bağımsızlığı uğruna nice canlar verilen bu vatan senin, benim, bizim ve bu hissi yüreğinde taşıyan Türk milletinin en kıymetli hazinesidir. Yurdumuz; 16 Mayıs 1919'da dinlenmemek üzere yürümeye karar verenlerin vatan sevgisinin timsali olarak gördükleri Türk gencine emanettir. Bir Türk genci olarak bu emanete sadece 19 Mayıs'ta değil, her gün sahip çıkacağıma ve her durumda vatanımızı en değerli emanet olarak muhafaza ve müdafaa edeceğime ant içerim. Bağımsızlığımızı korumayı, ülkemizin doğum gününü kutlamayı, büyük zaferin kazanılmasını sağlayanları her zaman anmayı, bu ruhu yaşatmayı ve geleceğe coşkuyla aktarmayı kutsal bir görev ve borç bilirim.

Mevlûde Elif Erdoğan 9/C

GELECEK SAYIDA NELER VAR?

- *9 Haziranda Yapılması Planlanan Bahar Şenliği ile İlgili Detaylar
- *Gökhan Hoca ile Röportaj
- *Mezuniyette Ön Plana Çıkanlar
- *Okul Birincisinin Mesajı
- *Huzursuzluk -Kitap İncelemesi

BİR DE BİZDEN DİNLEYİN:)

YÜCEL BORU FEN LİSESİ A CAPELLA GRUBU_SEZEN AKSU ŞARKILARI

Kod: Aras Çalış

BİRAZ MÜZİK...

11. SINIFLAR TASARIMLARINI YAPTI, SEÇİMLER SONUÇLANDI

Gizli oy açık sayım ilkesine göre 11. sınıflar arasında yapılan forma seçimleri tamamlandı. Öğrenciler arasından rastgele seçilen görevliler tarafından yapılan sayım sonucuna göre seneye son sınıflarda aşağıdaki tasarımları göreceğiz.

AYRILIK GEMİSİ

Öyle bir gemi ki bu

Sessizce alır yolunu

Binmeye mecbur bırakılan her yolcu

Gözleri yaşlı izler ufku

Birçok limandan geçer bu gemi

Her limanda ağlayan biri

Başka limandayken fark edilir, yolcuların değeri

Ama çok geçirir geri dönemez, ufka doğru gider gemi

Söylenen yalanlar yaralar her benliği

Ne kadar çabalasa da geçmez izleri

Yalanlar olmasa yolsuz kalır gemi

Sonuçta adı ayrılık gemisi...

Ebrar Güner 10A

DOĞUMUNU HATIRLAYAN ÖLÜLER

DENEME

Duyguların beyaz ve yoğun bir ışık huzmesi olduğunu kim söyledi sana?

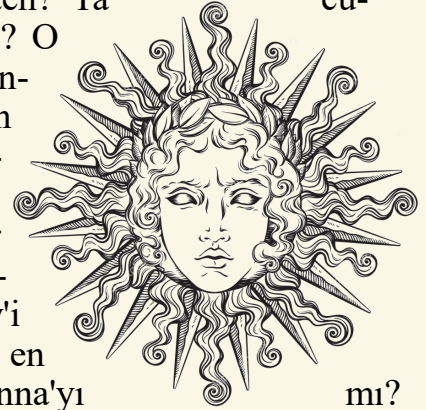
Peki böyle güzel şiirler yazmayı kim öğretti sana Elena?

Uykunda konuşmayı, yalanı bariz bir gerçekmiş gibi söyleyebilmeyi, yağın kar kadar masum bakmayı, ellerin gereksiz görüldüğünde onları havaya kaldırmayı, sıkıldıkça kırmızı kurdeleler ve beyaz tül-

ler gibi şarkı söylemeyi kimden miras aldın sence?

Elena, niye karanlıklarda öpüyorsun hayatını? Peki neden saklıyorsun böyle zarif nefret etmeyi nereden öğrendiğini? Anlamsız sayıların yan yana gelişi ve sondaki kibirli soru işareti diyorum, neden ürütüyor seni bu denli?

Neye dönüşmeyi umuyorsun yanan tütsülerin ortasında? Hangi tanrıdan neyi bekliyorsun? Neşe sana en çok çarşambaları mı geliyor gerçekten? Ya cumartesi günleri? O zaman da düşünmüyor musun öleceğini? Elena, en çok hangisi yakışıyor sana hikayelerimden? Amy'i mi seviyorsun en çok, yoksa Anna'yı mı?

Yaşam en çok Atina'da mıdır? Yoksa Roma'da mı? Ama yalanlar söyleme Elena, yalvarırım. Yalnızca anlat bana. Ne olursun anlat, nerede öğretiler şarjör doldurmayı sana?

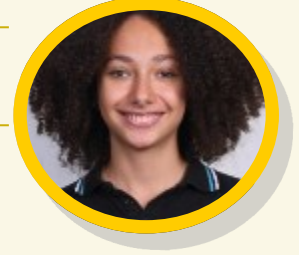
Bu bombalar nerede patlıyor hem? Neden eskisi kadar masal okumuyorsun? Ne ara büyüdün dumana boğulacak kadar? Ne zamandır biliyorsun nasıl ağlanacağını? Hangi dağdaki kurtun da öldün? Bana değil gözlerine söyle. Öylece durmasana Elena, konuşsana. Ne kadardı kayıp, sen bana, "Çocuklar ölüyor Sâkit'im!" dediğinde?

Ne kadardı benim boyum, duvarlarıma "Elena'm, benim sanatım." dediğimde? Biraz daha kalmalısın. Çünkü bu kez kaybedeceğiz ve ben son kez göreceğim seni. Son bir şiir oku Elena. Neden bu kadar beyaz yüzün, uyanma vakti geldiğinde?

Işıl YEŞİLSU, Çayırova Anadolu Lisesi

ATATÜRK DEDEME

MEKTUP

Mina Güler 10/B

Sevgili Atatürk dede;

Bu mektubu sana yazarken ne kadar heyecanlı olduğumu tahmin edemezsin. Ellerim soğukta üşüyen bir kuş yavrusu gibi titriyor, kalbim yeni doğmuş bir bebek gibi hızlı hızlı atıyor. Hatırladın mı beni Atatürk dede? Cemil ben. Hani Çankaya'da karşılaşmıştık da adımı sormuştun, ardından da seni tanıyıp tanımadığımı. Sahi, seni nasıl tanımadım ki, o ışıltılı mavi gözlerini nasıl bilmedim?

Asker olmak istediğimi söylemiştim sana, söz vermiştim hatta düşman bu topraklara bir daha ayak basarsa onu buradan kovacağıma dair. Hatırladın mı? Ben asker oldum atam. Hatta gazilik şerefine eriştim. Sözümü tuttum, düşmanı topraklarımıza sokmadım. Kolumu kaybettim ama toprağımı kaybetmedim.

87 yaşına ayak bastım çok şükür. Ama hâlâ sana Atatürk dede diye sesleniyorum. Torunlarım nedenini sordugundaya "Ben kaç yaşına gelirse geleirim o büyük lider benim Atatürk dedem diye kalacak diyorum" Çünkü sen bana, sana böyle seslenebileceğimi söylemiştin sordüğümde. Ben, dedelerimi hiç görmedim. İkisi de şehit olmuş ben daha doğmadan. Ama aradan altı yıl geçtikten sonra benim de dedem olmuştu. Saçları güneşten parlak, gözleri denizden berrak...

Şimdi yıl 2023. Yüzüncü yılına ulaştı cumhuriyetimiz. Yaktığın meşale harlanarak geldi günümüze kadar. Ve bugünden sonra daha fazla harlanıyor. Her geçen gün daha çok sahip çıkıyoruz bize emanet ettiğin bu kutlu cumhuriyete. Şimdiki gençler pırıl, ışıltılı. Her geçen gün daha büyük yerlere kanıtıyorlar Türk milletinin ne kadar zeki olduğunu. Biz de yaş aldık ama vazgeçmedik bu vatana yararlı işler yapmaktan. Benim üyesi olduğum bir vakfımız var. Gönüllülere konuşup durumu olmayan çocuklarımıza eğitim fırsatı vermeye çalışıyoruz elimizden geldiğince. Tıpkı senin bizden beklediğin gibi.

Torunlarım, yeğenlerim, vakıftaki çocuklarımız hepsi, hepsi seni soruyorlar bana. "Nasıldı" diyorlar. "Yoksa sesi çok mu güdü?", "Ya da nasıl bakıyordu, sert miydi?" İşte bunlara benzeyen bin bir türde ilginç ilginç sorular... Her defasında anlatıyorum seni. Cevap veriyorum suallerine. O zaman da "Keşke biz de görebilseydik Atatürk dedeyi" diyorlar her seferinde. Sonra senin sözünü hatırlatıyorum onlara: "Beni görmek demek mutlaka yüzümü görmek değildir.

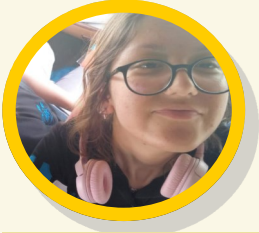
Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız bu kâfidir." Ardından sakinleşiyorlar, anlamaya çalışıyorlar ve en sonunda biz Atatürk dedeyi gördük o halde diyorlar.

Geçtiğimiz günlerde "asrın felaketi" olarak nitelendirdiğimiz büyük bir depreme tanık oldu ülkemiz

Atatürk dede. Tam on ilimiz etkileni hem de bu depremden. Enginar beklediğin Hatay, en kötü etkilenen iller arasında ne yazık ki... Hepimiz çok üzüldük, çok yıprandık. Ama kol kanat gerdik birbirimize, hep birlik olduk hep bir olduk. "Bir ulus, sımsıkı birbirine bağlı olmayı bildikçe yeryüzünde onu dağıtabilecek bir güç düşünülemez" sözünü hep hafızamızda tuttuk, hiç unutmadık. Almaya çok çaba sarf ettiğin Hatay'ı 1939'da aldık biz, kolay kolay da vermeyiz sen hiç merak etme.

Ölümünün ardından tam 85 yıl geçti. Koskoca 85 yıl... Ama hâlâ sen bizim liderimiz, asla izinden yürümekten vazgeçmeyeceğimiz, benim, torunlarımın, çocuklarımın, kardeşlerimin, gençlerin, yaşlıların, kadınların, erkeklerin, herkesin ama herkesin Atatürk dedesinin ve hep öyle kalacaksın. Lütfen bu gerçeği unutma ve şimdiki evinde huzurla uyu. Biz seni hep çok sevdik, hep çok seveceğiz. Hep izinden gittik, hep gideceğiz. Her güneş doğduğunda, her hava aydınlandığında, bahar geldiğinde seni hatırlıyoruz ve hatırlayacağız. Sen yerinde huzurla uyu Atatürk dede...

Zeynep Tunç 10/B

ARİF HOCAYLA HASBİHAL

RÖPORTAJ

Yunus Emre Kavak 10/C

Hepinize merhaba Ey Gazete YBFL Okuyucuları. Bu sayıda Arif hocamızla yaptığımız röportaja yer verdik. Zeynep Tunç ve Yunus Emre Kavak ya da nam-ı diğer Ybfl gazetesinin röportajcıları olarak size bu yazıyı ulaştırabilmek için gerçekten çok çalıştık. 9C sınıfındaki Hatice Kübra Tezcan arkadaşımıza da ettiği ciddi yardımlarından ötürü özel bir şekilde teşekkür etmek istiyorum. Keyifli okumalar...

Kimdir Arif Dülger ? Biraz anlatabilir misiniz ?

1987 yılı kurban bayramı arifesinde Tokat'ta doğdum o gün hastanede doğanların hepsinin adı arife günü olduğu için Arif olmuş. Anlayacağınız şu an 1987'de 6 Ağustosta doğan 11 tane Arif 1 tane Arife var. Sonrasında Gebze'ye

gelmişiz. 6-7 yıl Akse Sapağı'nda oturduk. Daha sonrasında okulun üstündeki ana yolun oradaki Grand Otel'in arkasındaki mahallede sizin şu anda okul olarak gördüğünüz yere taşındık buralar hep buğday tarlasıydı. Ortaokulu Yıldırım Bayezid Ortaokulunda, liseyi Sarısu'da, üniversiteyi ise 19 Mayıs Üniversitesi Coğrafya Bölümünde okudum. Genel olarak hayatım burada geçti. Ücretli öğretmenlik yapıp dershanede çalıştıktan sonra Bağcılar'a atandım. 3 sene Bağcılar'da, 4 sene de Tuzla Tuğrulbey Anadolu Lisesinde çalıştıktan sonra Tuzla'da İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünde özel büroda proje koordinatörlüğünde çalıştım, bir sene de bir Halil Türkkan Kız AİHL'de idarecilik yaptıktan sonra Gebze'ye il dışı tayinde bulundum, Gebze'de göreve başladığımda Yücel Boru için böyle bir teklifte bulunuldu çalışır mısın diye soruldu kabul ettim. 2,5 senedir de buradayım.

Peki çocukluğunuz nasıl geçti ? Neler yaptınız küçükken ?

Mahalle arkadaşlığı var şimdiki gibi böyle büyük apartmanlarda değil daha küçük evlerde oturuyoruz bizim bulunduğumuz mahallede de arkadaşlarımızın bazıları bizden büyüktü bazıları bizden küçüktü, bir arkadaş grubumuz vardı bu arkadaş grubuyla sabahtan akşama kadar bir oyun atmosfer içerisinde zaman geçiyorduk bazen eve gece 2'de giriyorduk sabahın köründe bir çıkıyorduk akşama kadar geziniyorduk. Buradan Gebze'nin köylerine kadar yürümüşlüğümüz vardır. Az uz bir mesafe de değil. 2-3 saat sürer yürüyerek gitmek. Böğürtlen toplardık kozalak toplardık, gittiğimiz ormanların belli yerlerinde onlardan meyve toplardık yabani hayvanlara da karşılaştık yılanla çok karşılaşmışlığımız vardır. buradaki araziler boş olduğu için beyzbol çok oynardık, çok beyzbol oynamışlığım vardır yani. Çok fazla çadır yapma iç güdümümüz vardı. çuvalarda ve tahtalardan inşaat malzemelerinden çadır yapardık arkadaşlarla. Bisiklet çok sonradan hayatımıza girdi. Keşke daha önceden girseydi de anlatacak daha çok anım olsaydı. Maalesef bisikletle alakalı öyle pek anım yok. Genel olarak çocukluğum böyle, anlattığım gibi geçti yani.

Bisiklet gerçekten çocukluğun olmazsa olmazlarından. Bisikletten mahrum bir çocukluk geçirmenize üzüldüm. Yine de o arkadaş ortamından, o yürüyüşlerden, o gezilerden, o yapılan çadırlardan alınan keyfi sanıyorum hayatta pek az şeye değişirsiniz

Hobileriniz nelerdir ? Neler yapmaktan hoşlanırsınız ?

Kamp, fotoğraf... Benim doğru düzgün bir fotoğrafım olamaz. Çünkü ben hep fotoğraf çeken tarafım. Çünkü fotoğrafımı çek diye verdiğim kişiler fotoğraf çekmeyi bilmiyor ve bu beni sinir ediyor. Mesela bir arkadaşımın ailecek bir gezi yaptık. Buradan çıktık, artık kafamıza neresi eserse dedik. Ben arkadaşımın, eşiyile çok güzel fotoğraflarını çektim. Bakıyorum beni çektiği fotoğraflara, fotoğrafın yarısında ben yokum.

Abuk sabuk fotoğraflar... Ve canım sıkılıyor bir yerden sonra. İnsan fotoğrafı çekmektense doğa çekmek daha iyi. Şimdi Instagram'daki şu reels olayına taktım, reels çekmeyi seviyorum. Herkesin fark etmediği ayrıntıları çekmeyi seviyorum. Aslında kitap okumayı da seviyorum ama zamanım yok hakikaten. Okuyamıyorum, fırsat ayıramıyorum kendime. Aslında pek çok öğretmen kitap okumak için kendimiz zaman yaratmalıyız diyor. Atıyor onlar. Mesela geçen sene ben otobüsle geliyordum. Darıca'dan buraya gelmek 45 dk falan sürüyordu. 45 dk sabah 45 dk akşam ben 1,5 saat çok rahat kitap okuyordum ve haftada en az bir kitap bitiriyordum. Kütüphane kayıtlarında da var, Sevgi Hoca da biliyor. Ama bu sene otobüsle gitmiyorum çünkü çocuğumu okula bırakmam gerekiyor. Otobüsle gitmek istiyorum ama zorunluluklardan dolayı araba kullanmak zorundayım. Kitap okumaya ayıracağım zaman orada gidiyor çünkü eve gittiğim zaman hep bilgisayar başındayım. Sosyal medya gönderilerini burada hazırlamıyorum, akşam hazırlıyorum. Whatsapp gruplarınıza bir şey paylaşmam gerekiyorsa akşam paylaşıyorum çünkü ancak orada fırsat bulabiliyorum. Bir de ilgilenmem gereken çocuğum var, ailem var, dinlenmem de gerekiyor. Yani 24 saat bana yetmiyor. O yüzden okuma fikri biraz daha arka planda kalıyor. Akşam okuduğumda da anlayamıyorum, beynim sulanıyor.

Kitap okumak gelişim için gerçekten önemli. Okumalı insan ama öyle bulduğu her şeyi değil. Fotoğraf konusunda da üzülmenin Arif Hoca'm. Biz sizi çekeriz! Yormayın, yıpratmayın kendinizi bu kadar lütfen. Kolay gelsin tüm işleriniz.

Kitaplardan bahsettiniz, ne tür kitaplar okuyorsunuz ?

İlk başlarda denemeleri çok seviyordum. Romanlar bana çok gereksiz geliyordu ama roman okumaya başlayınca romanlardan çok etkilendiğimi fark ettim. Romanların film versiyonu varsa onları da izlemeyi seviyorum ama izlediğimde hayal kırıklığı yaşıyorum. Çünkü Kuyucaklı Yusuf'u okuduğumda gerçekten çok etkilenmişim ama filmini izledim... Yasak Elma'daki beyaz saçlı adam oynuyordu. Tamam, iyi oyuncu olabilir ama Yasak Elma'daki adam olunca benim kafamdaki Kuyucaklı Yusuf imajı gitti yani. Kendimi tutamıyorum ama okuduğunuz bir kitabın hiçbir zaman filmini izlemeyin. Bırakın hayal aleminizde nasıl kalıyorsa öyle kalsın.

Proje deyince okulda herkesin aklına ilk siz ge-

liyorsunuz, peki nasıl gidiyor projeler ? Nereden alıyorsunuz motivasyonunuzu ?

Proje dediğin kavramın mantığı zaten insanın varoluş sebebi ile aynı. İnsanı var eden şey meraktır. İnsanlar doğarken merak duygusu ile doğuyor ama sonradan köreliyor. Sonradan soru sormayı ve problemlere çözüm üretmeyi bırakıyoruz. Çok azımız problemleri çözmeye odaklanıp girişimci oluyor. Ve parayı kazanan insanlar da onlar oluyor.

Hayatta araştırılacak çok nokta var. Bu sebeple özellikle okulumuzdaki öğrencilerin projeler yapması gerekiyor. MEB'in de ezber olayından çıkması gerekiyor. Hafızayı boşu boşuna doldurmanın bir manası yok. Benim hafızayı problem çözme becerileriyle doldurmam gerekiyor. Mesela projede sorunla karşılaşıldığında hemen alternatif bir şeyle çözüm üretilmesi gerekiyor. Bizim bu konuda eksik olduğunu ve proje geliştirmenin bu eksikliği tamamlayacağını düşünüyorum. Bu yüzden de öğrencilerin makaleler okuması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü "bir projeyi nasıl hazırlarımın" özeti orada geçiyor. Proje yapmayı ve projelerle ilgilenmeyi seviyorum.

Gelecekte gerçekleştirmek istediğiniz hayalleriniz var mı ?

Hiç hayal ve hedefim yok. Bir kariyer planım da yok. Ben sadece o anı değerlendirmeyi istiyorum. Günümüz gençlerin düşüncesi gibi olacak ama ben anı değerlendirmeyi düşünüyorum ileriye yönelik bir hayalim yok

Şunu düzeltmem gerekiyor dediğiniz bir şeyiniz var mı?

İnsanlara hayır demeyi isterdim. Bu benim en büyük eksikliğim ikincisi iyi bir okul müdürü olamamam. Ben yönetici vasfı olan biri değilim. Ben sadece bana verilen işi yaparım. Görevimi yaparım. İnsanlara emir veremem ve yönlendiremem. İnsanlara iş yapmaları konusunda üst perdeden bir cümle kuramam. Aslında kurulabilir. Ama bizim toplumumuz normal insanlardan oluşmuyor. Bizim insanımız iyi niyeti kullanan insanlardan oluşuyor. Bu da iyi niyet çerçevesinde yapılan şeyler geri tepebiliyor. Sert mizaçlı olmak da bende yok. Sadece ülkeye faydası olacak insanlara faydamın dokunması için çalışıyorum maddi bir beklentim de yok. Devletin bana verdiği maaş bana fazla fazla yetiyor zaten. Eşim de çalışmıyor. Para herkeste aynı etkiyi göstermiyor. 20 bin TL alan herkes aynı geçim standartında olmuyor. Harcamaları farklı

oluyor. 20 bin birine çok rahat yeterken birine yetmiyor. Milletvekilini eleştiriyoruz yetmiyor diye. Adam haklı ben onunla eşit miyim? Günlük yaşamım bir mi? Yazın düğünler oluyor aileniz düğünlere gidiyor değil mi? Çeyrek altın takmaktan beli bükülüyor. Ama bir milletvekili her yere her düğüne çağrılıyor. Milletvekili bir düğüne gittiğinde 100 lira taksa garibinize gitmez mi? Gider. Toplumun algısı da bu olduğu için adama yetmez. Bir de şey istiyoruz bizi yönetenler fakir olsun. Araba yerine bisikletle işe gitsin. Bu üklede CEO lar var. Bu ülkede Mercedeslere binen insanlar var. Dışarıda hiç kötü araba görüyor musunuz? Burada bir veli toplantısı yapıyoruz. Son model araba dolu. Benim Koç'ta sınav görevim vardı. Bir helikopterle gelmedikleri kaldı. Helikopterle de gelen varmış.

Ciddi mi?

Evet. Veli helikopterle geliyormuş. Okulda bunu için helikopter pisti var okulun bahçesinde. O arabaların yanında benim araba hıldır hışır. Millet bir geliyor son model Porschelar. Çıldıracağım. Bunun üzerine ben diyorum ki beni yönetenler bunlardan fakir olsunlar. Jandarmada şöyle bir şey var. Jandarmaya yumurta hırsızları derlermiş. Sonra ben jandarma olduğumda gördüm. Öyle güzel yemekler geliyor ki kafayı yersiniz. Günlük 2500-3000 kalorilik 7 çeşit çikolata meyve suyuna kadar her şey var. Tırla gıda malzemeleri geliyor sürekli. Bu kadar neden yemek veriliyor diye sordüğümde bana sen bu askerin gözünü ve karnını doyurmazsan gider vatandaşın tavuğuna göz diker. Yani sen adama o parayı vereceksin ki o paraya tenezzül etmeyecek. Gümrük memuruna sen parasını vereceksin ki hile hurda işine girmeyecek. O adamlar milyonların içinde duran bir adam zaten. Biz istiyoruz ki bizi yönetenler fakir olsun arabaya binmesin. Bisikletle gitsin. Yürüsün istiyoruz. Ama bir ilk fırsatta ekonomik durumu düzeltir düzeltmez hemen araba almayı düşünüyoruz. Hatta evden önce araba almayı düşünüyoruz. Ve arabayı hep yenileme düşüncesindeyiz. Toplumumuzla ilgili enteresan bir bilgi daha vereyim. Toplum olarak genlerimizde çok çalışmak yok. Aileler bir araya geldiğinde, *emeklilik ne zaman, EYT geldi mi?* Kodda şu var ne zaman çalışmayı bırakıp yatışa ne zaman geçeceksin. Bizim toplumun kodu da bu gibi geliyor bana.

Öğrencilere tavsiyeleriniz nelerdir ?

Hiçbir öğrencinin matematik fizik kimyası 100 olmak zorunda değil, denemeleri çok iyi olmak zorunda değil. Ama hepsi

ahlaklı ve topluma yararlı bireyler olmak zorunda. Bir de buna ek olarak eğer karşınızda size karşı iyi niyetli bir yaklaşım varsa bu iyi niyeti suiistimal etmemek gerekiyor. Benim insanlardan ve öğrencilerden beklentim. Bu grubun beni anlayabileceğini düşünerek söylüyorum. İnsanlar size iyi niyetle yaklaşıp size değer veriyorsa bunu acizlik olarak görmemeniz gerekiyor. İyi niyeti suiistimal etmesinler. Ahlak derken sadece din kavramı özelinde söylemiyorum. Son bir şey daha birine faydanız olmayabilir ama kimseye zararınız olmasın.

Son bir şeyler söylemek istiyorum. İyi niyetimizi kötü manada kullanıyorlar. Burada öğrenci ile proje yapıyoruz. Bir şey öğrendikten sonra ben bilirim, biliyorum havasına kapılıyorlar. Arkadaş daha önceden ne biliyordun ki. Sıfırdın veya sıfıra yakındın bu proje ile geldiğinde veya başladığında. Bak ben de bilmiyordum öğrendim seninle birlikte ama ben o havalarda değilim. Proje çalışacağım diyor. Ona tüm imkanları açıyoruz ama bunun art niyetle kullanmak istiyor. Bu da bizi üzüyor. Mesela 12'lerde geçen sene 11'lerden itibaren kurs çalışmasına başlıyoruz. Heyecanla başlıyoruz ama bir şekilde dalları budanan ağaçları gibi her seferinde bir dalımız budanıyor. Ama kaçırdıkları şey şu. Tamam dallarımızı buduyorlar evet ama bu bizi daha da güçlendiriyor ve güçlendiğimiz noktada öğrencilere olan inancımızı zedeleniyor. Bu sefer daha katı daha zor ve her şeye hayır diyen bireyler olmamıza neden oluyor maalesef. Bu sadece öğrenciler için değil öğretmenler içinde geçerli.

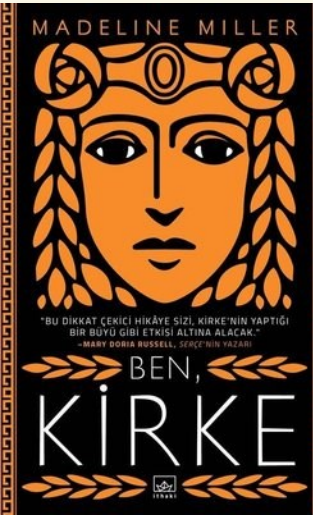
En başta Kıymetli Arif Hoca'mıza ve siz değerli Gazete YBFL okuyucularına teşekkür ediyorum. Biz röportajı yaparken çok büyük keyif aldık umarım siz de okurken almışsınızdır. Bir sonraki yazılarda/röportajlarda görüşmek üzere !

AİAİE’NİN CADISI

KİTAP İNCELEMESİ

Ben birkaç hafta önce bitirdiğim Madeline Miller’ın “Ben Kirke” si hakkındaki görüşlerimi size aktarmak istiyorum.

Öncelikle kitapta güneş tanrısı Helios’un kızı Kirke’nin hikayesini kendi ağzından okuyoruz. Kirke bir titan’ın kızı olmasına rağmen insana benzeyen özellikleri dolayısıyla dışlanan bir tanrıça. Ayrıca bu nedenle sevgisiz büyümüş bir kız çocuğu. İlerleyen zamanlarda askı sebebiyle yaptığı bir büyü yüzünden kötü bir cadı ilan edilip Aiaie odasına sürülür. Burada birçok şey yaşarken biz de ona eşlik ederiz.

Kitabın konusuyla alakalı küçük bilgilerden sonra genel özelliklerine geçebiliriz sanırım. Kitap fantastik-mitolojik bir kitap. Mitolojiye pek bir alakanız yoksa endişelenmenize gerek yok. Kitabı okumak için mitolojik bilgilere ihtiyacınız yok. Zaten gerekli olanlar kitabın sonunda veriliyor. Ben kitabı genel olarak sevdim. Açık bir dili olması, sürükleyici olması vs. gibi kendine çekici özellikleri var. Ancak bu kitabı Madeline Miller’ın diğer romanı Akhilleus’un Şarkısı kadar başarılı bulamadım. Bana biraz fazla uzatılmış gibi geldi. Yani okuyacaksınız başladıktan sonra hemen bitirmeye çalışın. Çünkü sonlara doğru sıkıyor ve bırakmak istiyorsunuz. Ben böyle bir hata yaptım bu yüzden kitabı bitirmem bir ayı buldu.

Kitap aslında sadece sevgisiz büyüyen bir Tanrıça’yı anlatmıyor. Kadın olmanın, anne olmanın zorluklarını çok güzel bir şekilde aktarıyor. Bir tanrıça olsan bile kadın olmanın her yerde her zaman çok zor olabileceğini anlatıyor bize.

Sonuç olarak baskın olan iyilikleri ve çok da fazla olmayan kötülükleriyle bu kitabı bitirdim. Size de öneririm. Kitaplığımıza eklemenin degeceği bir kitap olduğunu düşünüyorum.

Ecenur Başçı 11/B

MY ERASMUS DIARY

MEMORY/Part 1

Hi, I’m Zeynep and I’m a member of Healthy and Sustaniable ERASMUS+ team. Me and my six friends spent one week in Romania, Bistrita. I really enjoy this trip. We went to historical places, art galleries, salt mine etc. I’m really sorry that this journey ends. But still we have plenty of memories from there. And I wanted to share this excellent week with you.

24/04/2023 Monday

We landed to Cluj at 8.45 a.m. While we were waiting for our suitcase, me and my friend were looking to the stores in the airport. Then, we went to bus, we had almost two hour long ride. Our host families pick us up from Parc Eminescu. We were tired due to flight so we directly went to Maya’s home. We rest for about one hour. After that we went to a local restaurant. We ate pasta with tomato sauce. We walked around the downtown. We saw Biserica Evanghelică (Evangelical Church), Turnul Dogarilor (Coopers Tower) and had an hour walk in Parcul Municipal Regele Mihai I (Bistrita’s biggest park). Again, we went home and rest until the dinner time. At dinner, we ate oven roasted chicken with potatoes. It was just like

the Turkish one, we really love it. After dinner we watched some cringy movies. We had so much fun during the film. Even though we rested a lot in this day, we still felt very tired, we went to bed after finishing the movie. I was excited to reunite with the Romanian team and meet the other team members.

25/04/2023 Tuesday

We woke up early, Maya's mum was preparing us a Vienna sausage. Both of us really enjoyed it. We left home and went to our meeting spot: George Coşbuc County Library. Romanian team made a little presentation about their town and Children's Palace. Later, we tried bread with salt, they told us this is a traditional thing to do. I found it pretty interesting. We saw the library and the writings of a very famous mathematician. After that we saw a library-bus. Romanian teacher told us that this is for the schools which don't have a library. I found it very useful. Then we had a city tour. We went to church, park, tower (the ones that we visited yesterday) and Sugalete (a complex of 13 buildings dating from the fifteenth and sixteenth centuries, containing typical Renaissance buildings of Transylvania). They took us to lunch and we tried national soup. For the main meal we ate döner and potato. I felt shocked when I saw donner. I thought we could only find it in Turkey and Germany type of countrys which have a huge Turk population. A man from a tour agency informed us about the history of Bistrita. I am so greatful that I have learned brand new information about this beautiful city. We went home by bus, this ones were really similar to Turkish ones. At dinner we ate *papricaş* with a porridge called *mămăligă*. I didn't really like the papricaş but mămăligă was good. After the dinner we played rummikub (okey).

26/04/2023 Wednesday

We woke up earlier than yesterday because we will had a two hour long drive to Cluj-Napoca. We ate omelette in breakfast. Again, Maya's mom drove us to do meeting spot. In this ride, I listen music and read book. At some point I think I slept and watched the beautiful scenery. When we entered the city I understood that this city is so much bigger than Bistrita. We visited Matei Corvin House (hosts the Ion Andreescu Institute of Fine Arts) There were architectures a lot but we didn't have much time to spent there so we just took a look. Me and my friend Melis saw a really big cathedral, turns out it was Orthodox Cathedral (Byzantine and Romanian style) The other team members didn't see the inside of the cathedral but we asked to one of the teachers and they let us. It was magnificent, I took a lot pictures in just one minute. Then we saw the Franciscan Church. We walked to our bus. We saw a lot tulips it was just like Netherlands. Anyway we ate our lunch in the bus: Hamburger, croissant and soda. Then, we went to Turda Salt Mine. We tasted the salt, it was just like the salt we use. We went the bottom of the mine. They made a mini-amusement park. There were ferris wheel, golf, billiard and a park for little visiters. Me and my friend played billiard although we didn't know how to play it. But thankfully Maya teached us. After the mine we left Cluj. When we arrived to Bistrita, Maya's dad drove us to Maya's grandparents. Even though old people don't really know English, we still had a great time. We watched some videos from TV. We were so tired so we went to bed directly when we arrived home.

to be continued...

Zeynep Aksoy 10/A

ÜTOPYA

FELSEFE

Bir zamanlar, uzak bir galaksideki küçük bir gezegende barış, refah ve eşitlik egemen olan bir ütopya vardı. Bu ütopya, insanların temel ihtiyaçlarını karşılayan, doğal kaynakları sürdürülebilir bir şekilde kullanan ve herkesin yaşam standartlarını yükselten bir toplumdur. Ütopyamızda, insanlar arasında hiçbir ayırım yapılmaması söz konusu değildi. Irk, cinsiyet, cinsel yönelim veya sosyal statü gibi faktörlerden bağımsız olarak herkes eşit haklara sahipti. Adalet, toplumun temel prensiplerinden biriydi ve her bireyin hakkını korumak için adil yargı sistemleri kullanılıyordu.

Eğitim, ütopyaadaki en önemli unsurlardan biriydi. Herkesin eğitim alma hakkı vardı ve her birey, yeteneklerine ve ilgi alanlarına göre en iyi eğitimi alabiliyordu. Bilim, sanat, spor ve diğer alanlarda yetenekli olanlar destekleniyor ve teşvik ediliyordu. Yaratıcılık ve özgür düşünce, toplumun temel değerleri olarak benimseniyordu. Ütopyaadaki ekonomik sistem, insanların ihtiyaçlarını karşılamaya odaklanmıştı. Temel ihtiyaçlar, insanların çalışmaları karşılığında ücretsiz olarak sağlanıyordu. Gıda, su, barınma, sağlık hizmetleri ve temel enerji kaynakları gibi kaynaklar, herkesin erişimine açıktı. İnsanlar, yeteneklerine, ilgi ve isteklerine göre isteğe bağlı olarak çalışabiliyordu ve yapılan işler toplumun faydasına yönelik olmalıydı.

Çevre, ütopyaadaki yaşamın ayrılmaz bir parçasıydı. Doğal kaynakların sürdürülebilir bir şekilde kullanılması için yenilenebilir enerji kaynaklarına ağırlık veriliyor ve çevre dostu teknolojilerin geliştirilmesine büyük yatırımlar yapılıyor. Toplum, doğanın bir parçası olarak kabul ediliyor ve doğayı korumak için çaba sarf ediyordu.

Ütopyaadaki toplumda, insanların sağlık ve refahı en ön plandaydı. Sağlık hizmetleri, herkesin erişebileceği ücretsiz ve kaliteli bir şekilde sunuluyordu. Fiziksel ve zihinsel sağlık, toplumun öncelikleri arasındaydı ve bu nedenle egzersiz, sağlıklı beslenme ve stres yönetimi gibi konulara büyük önem verilirdi. Ütopyaadaki toplum, hoşgörü, empati ve işbirliği üzerine kurulmuştu. İnsanlar birbirlerine saygı duyar, farklılıkları kutlar ve çeşitlilikten güç alırdı. Herkesin sesi eşit derecede değerliydi ve demokratik bir katılım kül-

türü vardı. Toplumsal kararlar, geniş katılımlı tartışma ve uzlaşma süreçleriyle alınıyordu.

Ahmet Harun Açık 11A

Ütopyaadaki teknoloji, insanların yaşamlarını kolaylaştırmak ve daha fazla özgür zaman elde etmelerini sağlamak için kullanılıyordu. Otomasyon ve yapay zeka, tekrarlayan işleri insanların üzerinden alırken, insanlar daha yaratıcı, keşifçi ve kişisel gelişimlerine odaklanabiliyordu. İnternet, bilgiye kolay erişim sağlıyor ve insanları her nerede olurlarsa olsunlar birbirine bağlıyor, kültürel ve entelektüel alışverişi teşvik ediyordu.

Ütopyaadaki yaşam, sadece insanların değil, diğer canlıların da haklarına saygı duyan bir yaklaşımı benimsemişti. Hayvan hakları ve doğal çevrenin korunması büyük önem taşıyordu. Sürdürülebilir tarım uygulamaları ve hayvanların insanlarla empati ve sevgi temelinde ilişkilenebilmesi teşvik ediliyordu. Burada şiddet, savaş ve silahlar gibi olumsuz unsurların yerine, barış, müzakere ve diyalog egemendi. Uluslararası işbirliği ve diplomatik çözümler, çatışmaların önlenmesinde ve sorunların çözülmesinde önemli bir rol oynuyordu. Toplum, küresel adaleti ve refahı artırmak için çaba sarf ediyordu.

Bu ütopyaadaki çoğu şey Dünya'dan daha gelişmiş olsa da Saldırı ve Savunma teknolojileri Dünya'nın oldukça gerisindeydi. İnsanların büyük çoğunluğu silah kullanmayı bile bilmiyordu. Nükleer güç sadece teknolojik amaçlar için kullanılmıştı. Ellerine ne kadar güç geçerse geçsin bunu insanlar üzerinde kullanmamışlardı. Bu ütopyaada hiçbir insan başka bir insanı diğer bir insandan korumasına gerek kalmıyordu.

Bu ütopya, elbette mükemmel değildi ve bazı zorluklarla karşılaşabiliyordu. Ancak insanlar, sorunları çözmek ve toplumlarını daha da ileri taşımak için birlikte çalışıyorlardı. Sürekli öğrenmeye ve gelişmeye açık bir toplumda, yenilikçilik ve ilerleme sürekli teşvik ediliyordu.

Umarım dünyamızdaki insanlar da bir gün bu seviyeye ulaşarak bizlere daha güzel bir gelecek bırakmak adına ufak adımlar atmaya başlayacaklardır. Fakat onlardan önce biz üzerimize düşen görevi yaparak bu ütopyanın kurallarına uygun bir yaşam sürebilsek dünyayı olmasa bile kendi geleceğimizi değiştirebiliriz. Bu gelecek bizim ve bunu sadece biz değiştirebiliriz.

KALBİMİZ 10'A ATIYOR

GÜNDEM

Yücel Boru Fen Lisesinde düzenlenen futbol turnuvasında 10/A durdurulamıyor!

Okulumuz Yücel Boru Fen Lisesinde düzenlenen futbol turnuvasında öğrenciler her sene olduğu gibi bu sene de geleneksel futbol turnuvası düzenledi. Neredeyse haftanın her günü öğle aralarında oynanan turnuvalar, 15 dakikalık iki yarı olmak üzere toplam 30 dakika sürmektedir. 9, 10 ve 11. sınıf öğrencilerinin katıldığı turnuvada yarı final aşamasına geçildi. İlk maçında 11/D sınıfını 4-0 yenen 10/A takımı gruplara yükseldi. A grubunda yer alan 10/A, 11/B ile oynadığı maçı 2-0 yenerek grupların ilk maçını kazanmış oldu aynı zamanda hiç maç kaybetmeden seriye devam etmiş oldu. Serinin 3.

maçında 11/A ile karşı karşıya kalan 10/A ekibi bu maçta da 2-1 galip gelen taraf oldu. Yarı finale adını ilk yazdıran 10/A takımı, turnuvaya hızlı başlayıp hedefinin final maçı olduğunu belirtti. Oyuncular arasında Ahmet Talha Hancı ve Furkan Kahraman göze çarpan isimler oldu. Aynı zamanda son maçlarda Salih Ataman'ın topuk pası atmaması seyircilerin dikkatini çeken noktalar arasında oldu. Kazandığı maçlar için 10/A takımını tebrik eder, geri kalan maçlarında bol şans dileriz...

Zehra Andağ 10/A, Taha Uyün 10/A, Emirhan Demirci 10/A, Eda Gülçakır 10/A

BİZ DURDURDUK

GÜNDEM

Gol yemez denilen Taner gol yedi, çalım yemez denilen Ahmet çalım yedi. Penaltı kaçırmaz denilen Ömer penaltı kaçırdı. Durdurulamaz denilen 10/A DURDURULDU.

Okulumuzda yapılan futbol maçlarına adımızı altın harflerle yazdırdık. 10/E sınıfı adı altında diğer sınıflardan arkadaşlarımızın da yer aldığı takımımız, finalde.

Takımımız, yarı final galibiyetini 10/A karşısında aldı ve adından çokça söz ettirdi, durdurulamaz dedikleri 10/A takımını durdurdu.

Attığı gollerle ve önceki maçlarda yaptığı "hattrick" ile takımımızın galibiyetinde büyük payı olan Taha Eroğlu'nu tebrik ediyoruz.

Kalede devleşen çoğu gol pozisyonunda cesur-

ca kurtarmalar yapan kalecimiz Türker Bavaş'a da tebriklerimizi sunuyoruz.

10/A ile penaltılara kalan maçta, Türker yerine kaleye geçip çoğu penaltıyı kurtaran M. Hamza Türkyılmaz'a da bravo diyoruz.

Asistleriyle, çalımlarıyla kendinden bahsettiren M. Eren Yılmaz'a da teşekkür ediyoruz.

"O nasıl bir penaltı." dediğimiz, penaltılarda topu tam doksana gönderen S. Mete Çelik'i de bolca tebrik ediyoruz.

Biz; büyük bir takımımız, durdurulamazları bile durdururuz!

10/E sınıfı, M. Eren Yılmaz 10B, Taha Eroğlu 10/B

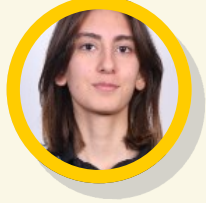

Gülnaz Atlı 10/C

YBFL'DE NELER OLUYOR?

HABER

ybfl.gazete@gmail.com

Elif Eylül Kural 10/C

KARDEŞ OKULUMUZDAN HEDİYE!

Okullar arası kardeş okul projesi kapsamında Yozgat Osman Durmaz Fen Lisesi öğrencilerine okulumuz öğrencileri tarafından mektup yazılmıştı. Yazılan mektuplar karşı kardeş okul öğrencileri bizlere ayraç, yazdıkları mektuplar ve isme özel kalemler gönderdiler. Bu ince davranışları öğrencilerimizi hem çok şaşırttı hem de çok mutlu etti. Hediyeyi hazırlayan ve düşünen öğrenci arkadaşlarımıza, projeyi yöneten edebiyat öğretmenimiz Doğan Karadağ'a çok teşekkür ederiz. Bu proje sayesinde öğrencilerimiz yeni arkadaşlar edinmiş ve mektup yazmanın çok az olduğu bu dönemde mektup yazmaya teşvik edilmişlerdir.

VOLEYBOL TURNUVASI HEYECANI!

Kıymetli beden eğitimi ve spor öğretmenlerimiz, Okşan Girgin ve Gökhan Duman önderliğinde okulumuzun bahçesindeki voleybol sahasında yapılan, 22 Mayıs tarihinde başlayan turnuvalarımız hız kesmeden devam ediyor. İlk olarak "Tırtıllar" ve "Karma" takımları arasında yapılan maçı 2-1 "Tırtıllar" takımı kazandı. "Aslar" takımından Esat Düşünceli, Hayrunnisa Keskin, Can Alkan, Metehan Yavuz, Şevval Çınar ve Özgü Melek Öztürk'ün; "El Torero" takımında ise Zühre Erva Demirci, Onur Bay, Arda Kılıç, Eren Tuncer, Mevlüde Elif Erdoğan, Ravza Nihal Ay ve Elanur

ANLATMAYA GEREK YOK :)

Öz'ün oynadığı 23 Mayıs tarihinde gerçekleşen ve Gökhan Duman'ın hakemlik yaptığı maçta ise kazanan 2-0 "Aslar" takımı oldu. "Tuz Ruhü" ve "Edge Runners" maçı ise 25 Mayıs'ta yapıldı. Kazanan 2-0 skorla "Tuz Ruhü" takımı oldu. "La Chesnay" takımı ise bay geçti. Hocamız Okşan Girgin bu sefer farklı bir sistem uyguladı. Kaybedenlerin kendi arasında maç yapması, kazananların da kendi aralarında maç yapması ve kazanan takımların finalist olması planlandı. 26 Mayıs tarihinde ise kaybedenler arasındaki ilk maç yapıldı. "Karma" ve "El Torero" arasında yapılan maçı 2-0 "Karma" takımı kazandı. Daha fazlasını izlemek için öğle arası, ön bahçedeki voleybol sahasını ziyaret edebilirsiniz.